

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112225032
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112225032.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., zast. JUDr. Alžbeta Fuchsová, Vlárská 32, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanému: G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. K. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 157,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 13C/388/2012 - 69 z 20. januára 2014, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 62,90 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 62,90 Eur od 5.12.2009 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účastníci konania uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca otvoril žalovanému účet. Za vedenie účtu mal žalovaný platiť mesačný poplatok 3,65 Eur. Strany si nedohodli službu povoleného prečerpania k účtu, avšak vzhľadom na to, že žalovaný mal mesačne platiť poplatok za vedenie účtu, je reálne, že účet žalobcu bude prečerpaný a to za tých podmienok, že žalobca na ňom nebude mať žiadne finančné prostriedky a podľa zmluvy bude nevyhnutné zúčtovať pohľadávku vyplývajúcu z poplatku za vedenie účtu. Z predložených dôkazov taktiež vyplýva, že v prípade, že vzniklo nepovolené prečerpanie účtu, mohol žalobca po neúspešnej výzve na doplnenie finančných prostriedkov od zmluvy odstúpiť. Žalobca svoje právo vyzvať žalovaného na doplnenie finančných prostriedkov realizoval listom z 01. 07. 2009, pričom konštatoval, že k 28.2.2009 bol nepovolený debetný zostatok vo výške 22,90 Eur a upozornil ho na možnosť odstúpenia od zmluvy z dôvodu nedoplnenia finančných prostriedkov. Keďže žalovaný tento nepovolený debetný zostatok neuhradil, mal žalobca právo od zmluvy odstúpiť. Žalobca odstúpenie od zmluvy realizoval 26. 11. 2009. Súd má za to, že žalobca má právo na zaplatenie pohľadávky z nepovoleného debetného zostatku, pretože vyplýva z dohodnutého poplatku za vedenie účtu. Otáznou podľa prvostupňového súdu bola výška pohľadávky z nepovoleného debetného zostatku. Žalobca má možnosť svoje práva vyplývajúce zo všeobecných obchodných podmienok (a teda aj právo odstúpiť od zmluvy) využiť podľa svojich vlastných predstáv a zámerov. V danom prípade však čas využitia práva na odstúpenie od zmluvy úzko súvisí s výškou pohľadávky proti žalovanému - čím neskôr banka svoje právo využije, tým väčšia pohľadávka z nepovoleného debetu vznikne. Súd má za to, že banka by mala toto svoje právo využívať racionálne tak, aby nespôsobovala vznik zbytočne vysokých pohľadávok. Vznik nepovoleného debetu môže byť aj náhodný, resp. nechcený a je odôvodnené poskytnúť klientovi určitý časový priestor na doplnenie finančných prostriedkov na účte. Prvostupňový súd považoval za odôvodnené poskytnutie doby v rozsahu troch mesiacov na doplnenie finančných prostriedkov na účte. Po márnom uplynutí tejto doby mal súd za to, že na výške nepovoleného debetu sa podieľa aj konanie

žalobcu (neskoré odstúpenie od zmluvy) a preto by považoval za rozporné so zásadami poctivého obchodného styku priznať pohľadávku z nepovoleného debetu v plnej výške.

Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá podal odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že žalovaný porušil zmluvu a všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) a to tým, že jeho účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle čl. III bodu 23 VOP, preto žalobca v súlade s čl. III bodu 37 VOP listom zo dňa 26.11.2009 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu debetného zostatku, pričom dňom doručenia odstúpenia zanikli aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov/služieb viažuce sa k zrušenému účtu (napr. povolené prečerpanie na účte, platobná karta, služby elektronického bankovníctva a iné) a žalobca ukončil poskytovanie týchto produktov/služieb podľa príslušných zmlúv. Žalobca sa domáhal zaplata sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku vo výške 100,19 Eur, ktorá pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch (poplatky za Balík Výhoda 50+), úrokov a poplatkov za upomienky a sankčného úroku (zmluvnej pokuty) vo výške 57,37 Eur a sankčného úroku z omeškania (zmluvnej pokuty) vo výške 20 % zo sumy 100,19 Eur od 5.12.2009 do zaplata. Žalobca poukázal na to, že zákon neustanovuje presnú lehotu, ktorú oprávnená strana môže povinnej strane poskytnúť na dodatočné splnenie povinnosti a dĺžka poskytnutej dodatočnej lehoty je na zvážení oprávnenej strany. Za zmätočné považoval, že vo výroku rozsudku je uvedená suma 62,90 Eur a v odôvodnení prvostupňový súd spomína sumu 22,90 Eur. Na základe uvedených námietok žiadal odvolateľ napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p.. Odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku, ktorým prvostupňový súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 62,90 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 62,90 Eur od 5.12.2009 do zaplata. V tomto výroku rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a nebolo oprávnením a povinnosťou odvolacieho súdu v tejto časti rozsudok preskúmať (§ 159 ods. 2, § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní odvolaním napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O. s. p.). Po preskúmaní napadnutej časti rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je v časti uplatneného odvolacieho dôvodu, a to nesprávneho právneho posúdenia veci, opodstatnené.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručeným článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (§ 1, 3 O.s.p.).

Náležitú zdôvodnenie rozhodnutia vo veci samej je súčasťou práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces.

Nesprávnym právnym posúdením veci je pochybenie súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 157 ods. 1 O. s. p. Nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia rozsudku bráni odvolaciemu súdu zhodnotiť jeho správnosť a je dôvodom pre jeho zrušenie podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. Má totiž za následok odňatie práva na súdnu ochranu vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Právo na riadne zdôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze III. ÚS 119/03-30 vyslovil názor, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je vždy dôvodom pre zrušenie veci postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasné, na čom je založené rozhodnutie súdu.

V danom prípade je potrebné vysloviť záver o tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa trpí vadou konania spočívajúcou v jeho nepreskúmateľnosti, pričom z jeho odôvodnenia nie je zrejmé komplexné posúdenie veci. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo účastníkov na spravodlivý a riadny súdny proces, ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

Prvostupňový súd v rámci svojho rozhodovania sa nedostatočne zaoberal následkami odstúpenia od zmluvy žalobcom podľa príslušného právneho predpisu. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v časti určovania rozsahu možnej výšky debetného zostatku samotným súdom rozporuplné. Jeho závery ohľadom momentu odstúpenia od zmluvy a určenie trojmesačnej lehoty pre účastníka zmluvného vzťahu sú neadekvátnymi vzhľadom na základné pravidlá zodpovednostných záväzkových vzťahov a možnosti zmeny v obsahu záväzkov.

Okrem uvedeného odvolací súd zistil aj nezrovnalosť medzi výrokom napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd priznal žalobcovi sumu 62,90 Eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 62,90 Eur od 5.12.2009 do zaplatenia a odôvodnením rozhodnutia (str. 5 rozsudku), v ktorom uvádza, že priznáva žalobcovi sumu 22,90 Eur vyplývajúcu z listu zo dňa 1.7.2009. Uvedené pochybenie vzhľadom na záväznosť vyhláseného znenia rozsudku vychádzajúc zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.1.2014 na čl. 68 a totožným znením výroku písomného vyhotovenia rozsudku nebolo možné napraviť opravným uznesením, preto odvolací súd aj z tohto dôvodu vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, nezaoberal sa charakterom právneho vzťahu medzi účastníkmi, pričom sa javí, že účastníci konania spĺňajú požiadavky spotrebiteľa a dodávateľa podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a zároveň v časti týkajúcej sa posudzovania možnosti účastníka zmluvného vzťahu odstúpiť od zmluvy a rozsahu výšky debetného zostatku dostatočne právne nezodôvodnil svoje úvahy. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, aký má na mysli ustanovenie § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., t. j. že účastníkovi sa postupom súdu, keď nedostatočne odôvodnil rozhodnutie odňala možnosť konať pred súdom.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa dôsledne sa vyporiadať s charakterom zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, odstúpením od zmluvy realizovaným žalobcom, výškou nároku žalobcu (č.l. 6 spisu - list zo dňa 26.11.2009, č.l. 7 spisu- list zo dňa 1.7.2009) predovšetkým časti nárokov týkajúcich sa tzv. sankčného úroku z omeškania a sankcií zahrnutých v sume 100,19 Eur, tzv. „nevyrovnanej výške debetného zostatku“, ktorej jednotlivé položky zo žalobcom predložených dôkazov nie sú nateraz zrejmé. Tu treba zdôrazniť, že prípadné dojednanie týkajúce sa zmluvnej pokuty v rámci spotrebiteľskej zmluvy nemôže byť súčasťou tzv. Všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej, t.j. listiny, na ktorej spotrebiteľ pripojí svoj podpis. Ak takáto náležitosť nebola splnená, nemôže byť žalobcovi uplatňovaný nárok na zmluvnú pokutu priznaný. K podobnému záveru o uplatnení Všeobecných obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách dospel aj Ústavný súd ČR v Náleze I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.